

تأثیر محیط کار بر کیفیت زندگی مرتبط با سلامت پرستاران: یک بررسی مقطعی

میترا گلی *

مقدمه و هدف : پرستاران دارای پیامدهای بهداشتی منفی مرتبط با کار خود هستند. پرستاری با مواردی مانند آسیب های کمر و فرسودگی شغلی مرتبط است، شواهد محدودی وجود دارد که چه عواملی در محیط کار به این مسائل کمک می کند. هدف از این مطالعه ارزیابی نحوه گزارش پرستاران کیفیت زندگی مرتبط با سلامت خود (HRQoL) و اینکه چگونه سلامت پرستاران، تحت تأثیر محیط کار آنها قرار می گیرد، بود.

روش ها: این داده های مورد استفاده برای تجزیه و تحلیل از یک نظرسنجی مقطعی به دست آمده است که به صورت آنلاین برای همه کارشناسان پرستاری در تهران ۱۴۰۲ اجرا شده است. این نظرسنجی داده های مربوط به متغیرهای زیر را جمع آوری کرد: جمعیت شناسی شرکت کننده، SF-36 HRQoL، مقیاس محیط تمرین شاخص کار پرستاری (PES-NW) و اندازه گیری تاب آوری CD-RISC توزیع بتا برای مدل سازی نتایج HRQoL استفاده شد. در مواردی که سلامت بهینه (امتیاز '۱') مشاهده شد، سپس یک نسخه توسعه یافته از توزیع بتا (به نام یک - بتای متورم) استفاده شد.

نتایج

۳۰۰۰ پرستار به این نظرسنجی پاسخ دادند. (میانگین سن: ۴۰) در هر خرده مقیاس SF-36 نسبت به جمعیت عمومی ۳۵-۴۴ ساله تهرانی، نمرات کمتری را گزارش می دهند. پرستارانی که پاره وقت کار می کنند، از سلامت جسمانی بهتری، $CI\ 1.11-1.22$ ، $p = 0.000$ ، و سلامت روانی $OR/1/42$ ، $CI\ 1.12-1.30$ ، $p = 0.000$ نسبت به پرستارانی که تمام وقت کار می کنند، دارند. کنترل انعطاف پذیری دیدگاه ها کارشناسان پرستاری در مورد کفایت نیروی انسانی و منابع در محل کارشان در تمام ابعاد سلامت تأثیر دارد.

نتیجه گیری:

این مطالعه نشان می دهد که بهبود شرایط محیط کار می تواند تأثیر مثبتی بر نتایج سلامت داشته باشد و منابع کافی می تواند از نیروی کار پرستاری حمایت کند.

واژگان کلیدی: محیط کار، کیفیت زندگی، سلامت پرستاران